

SKOVSTØHUS NATUR ApS
Kristina Bodal-Lauridsen
Store Frederikslund 8
4200 Slagelse

Kystdirektoratet
J.nr. 21/10836-3
Ref. Jan Kofod Winther
07-05-2021

Afslag på dispensation til etablering af læhegn inden for strandbeskyttelseslinjen på matr. 2by Reersø By, Kirke Helsinge og matr. 110 Reersø By, Kirke Helsinge, Kalundborg Kommune

Ansøgning

Du har på vegne ejerne, ansøgt om dispensation til etablering af 6 læhegn inden for strandbeskyttelseslinjen på matr. 2by Reersø By, Kirke Helsinge og matr. 110 Reersø By, Kirke Helsinge, Kalundborg Kommune.

Afgørelse

Kystdirektoratet giver afslag efter naturbeskyttelseslovens § 65b, stk. 1 jf. § 15, til plantningen af læhegnene 1, 2, 3, 4 og 5.

Det bemærkes, at plantningen af læhegn nr. 6 vurderes at være en gentilplantning af et eksisterende lovligt læhegn, hvorfor dette er umiddelbart tilladt og således ikke kræver dispensation.

Du kan læse mere om lovgrundlaget for afgørelsen i bilag 1.

Afgørelsen kan påklages

Afgørelsen kan påklages inden for fire uger.

Du kan se en klagevejledning i bilag 2.

Redegørelse for sagen

I ansøgningen anføres:

På vegne af Reersø I/S søges der om dispensation for Strandbeskyttelseslinjen til at plante 6 stk. 6 rækkede læhegn med en bredde på 10 meter (se vedlagte kort). Læhegnene ønskes etableret for at forbedre mikroklimaet af hensyn til den landbrugsmæssige drift samt til gavn for den eksisterende fauna. Læhegnene har følgende længder jf. vedlagte kort:

1: 522 meter, 2: 275 meter, 3: 330 meter, 4: 326 meter, 5: 227 meter og 6: 610 meter

Der anvendes udelukkende lave buske som for eksempel: Æblerose, Surbær, Fjeldribs, Dunet gedeblad, Kvalkvæd, Benved, Tjørn og Hassel.

Læhegnene etableres vinkelret på kystlinjen og ved alle læhegn er der eksisterende (vild) beplantning tættere mod kysten, så læhegnene vil dermed hverken skæmme for ind eller udsigt.

Ansøgte hegn og nærinfrarød luftfoto 2019 – under 4 cm-kort 1980-2001

Vurdering efter lovgivning om international naturbeskyttelse

I behandlingen af en ansøgning om dispensation fra strandbeskyttelseslinjen vurderer Kystdirektoratet, om det ansøgte kan påvirke Natura 2000-områder eller dyre- og plantearter på habitatdirektivets bilag IV.

Idet der meddeles afslag på ansøgningen har Kystdirektoratet ikke foretaget en nærmere vurdering af, om det ansøgte i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter vil kunne påvirke Natura 2000-området væsentligt.

Kystdirektoratet har i den konkrete sag, hvor der meddeles afslag, ikke foretaget en vurdering af, om det ansøgte kan medføre beskadigelse/ødelæggelse af plantearter eller yngle- eller rasteområder for de dyrearter, der fremgår af habitatdirektivets bilag IV.

Begrundelse for afgørelsen

Det ansøgte ligger inden for strandbeskyttelseslinjen hvor etablering af læhegn som udgangspunkt forudsætter dispensation efter naturbeskyttelsesloven.

Af folketingets betænkning over kystlovforslaget fremgår, at der bør dispenseres til plantning af nye læhegn, som har afgørende betydning for landbrugsdriften, og som ikke vil være i strid med de landskabelige hensyn. Det fremgår endvidere, at eksisterende læhegn kan gentilplantes uden dispensation, også selv om det genplantede læhegn ikke har helt samme bredde eller placering.

Kystdirektoratet vurderer, at læhegn "6" er en gentilplantning, uanset bredden forøges fra ca. 6-8 m til 10 m, idet det ansøgte læhegns placering og udstrækning svarer til den eksisterende plantning.

F.s.v. angår de øvrige læhegn ses der ikke at være eksisterende plantninger i de ansøgte tracéer, som har karakter af "læhegn", hvorfor disse behandles som nyplantninger.

Det er Kystdirektoratets vurdering, at læhegnene vil have begrænset betydning for landbrugsdriften når der henses til deres orientering i forhold til de fremherskende vestlige vindretninger. Det fremgår endvidere ud fra historiske kort, at der ikke tidligere har været plantet læhegn på de ansøgte lokaliteter.

At læhegnene vil have betydning for faunaen er ikke en særlig begrundelse, som kan tilsidesætte hensynet til at opretholde et åbent kystlandskab.

Kystdirektoratet meddeler på denne baggrund afslag på dispensation til plantningerne af læhegnene 1, 2, 3, 4 og 5.

Det indgår i direktoratets vurdering, at en dispensation ville medføre en uønsket fremtidig præcedens. At der endvidere – som anført i ansøgningen - ved alle læhegn er der eksisterende (vild) beplantning tættere mod kysten, så læhegnene vil dermed hverken skæmme for ind eller udsigt, kan ikke føre til andet resultat, idet

det bemærkes, at formålet med strandbeskyttelseslinjen også er at opretholde tilstanden i de landværts dele af det beskyttede område.

Med venlig hilsen

Jan Kofod Winther
Specialkonsulent – Kystzoneforvaltning
jkw@kyst.dk

Bilagsliste:

Bilag 1: Lovgivning

Bilag 2: Klagevejledning

Afgørelsen er også sendt til:

- Kalundborg Kommune, kalundborg@kalundborg.dk
- Danmarks Naturfredningsforening, dn@dn.dk
- Danmarks Naturfredningsforening, Kalundborg, kalundborg@dn.dk
- Friluftsrådet centralt, fr@friluftsradet.dk
- Friluftsrådet, Kreds Nordvestsjælland, kreds14@friluftsradet.dk
- Dansk Ornitologisk Forening, natur@dof.dk og dof@dof.dk
- Dansk Ornitologisk Forening, Kalundborg, kalundborg@dof.dk
- Dansk Botanisk Forening, Sjællandskredsen, oestkredsen@botaniskforening.dk
- Dansk Kano og Kajak Forbund, miljo@kano-kajak.dk
- Danmarks Jægerforbund, sager@jaegerne.dk

kalundborg@kalundborg.dk; dn@dn.dk; kalundborg@dn.dk; fr@friluftsradet.dk;
kreds14@friluftsradet.dk; natur@dof.dk; dof@dof.dk; kalundborg@dof.dk;
oestkredsen@botaniskforening.dk; miljo@kano-kajak.dk; sager@jaegerne.dk;
rikke.claus@gmail.com; kbl@skovsoehusnatur.dk;

Afgørelsen offentliggøres desuden på Kystdirektoratets hjemmeside, www.kyst.dk.

Bilag 1: Lovgrundlag

Naturbeskyttelsesloven

Af naturbeskyttelseslovens¹ § 15 fremgår, at der ikke må foretages ændringer i tilstanden af strandbredder eller af andre arealer, der ligger mellem strandbredden og strandbeskyttelseslinjen. Formålet med bestemmelserne om strandbeskyttelse er at sikre, at arealerne nær kysten bevares så uberørte som muligt. Hermed varetages landskabelige, biologiske og rekreative hensyn.

Forbuddet mod tilstandsændringer betyder bl.a., at der ikke må opføres bebyggelse, foretages terrænændringer eller etableres beplantning inden for strandbeskyttelseslinjen. Der må heller ikke etableres hegn, placeres campingvogne og lignende, og der må ikke foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

En række ændringer er dog umiddelbart undtaget fra forbuddet. Undtagelserne fremgår af lovens §§ 15a og 15b. Kystdirektoratet har desuden mulighed for at dispensere til visse anlæg, eller hvis der er tale om et særligt tilfælde, jf. lovens § 65b.

Af hensyn til de nationale interesser, der er knyttet til kystområderne, administreres bestemmelserne om strandbeskyttelse meget restriktivt. Der dispenseres desuden kun, når dispensationen vil være uden konsekvenser for den fremtidige administration af strandbeskyttelseslinjen.

Lovgivning om international naturbeskyttelse

Ifølge habitatbekendtgørelsen² skal Kystdirektoratet, før der gives dispensation fra strandbeskyttelseslinjen, vurdere om det ansøgte i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt (en væsentlighedsvurdering). Direktoratet vurderer i den forbindelse, om det ansøgte kan påvirke områdets naturtyper og levesteder samt de arter, som området er udpeget for at bevare. Hvis det ikke kan udelukkes, at det ansøgte kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal der foretages en nærmere konsekvensvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område. Viser vurderingen, at projektet vil skade det internationale naturbeskyttelsesområde, kan der ikke meddeles dispensation til det ansøgte.

Kystdirektoratet er desuden forpligtet til at varetage beskyttelseshensyn til en række dyr og planter (arter på habitatdirektivets bilag IV) over alt i landet, det vil sige uanset om de forekommer inden for et af de udpegede Natura 2000-områder eller udenfor. Der kan ikke gives dispensation fra strandbeskyttelseslinjen, hvis det ansøgte kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder for de pågældende dyrearter eller ødelægge de pågældende plantearter.

¹ Lovbekendtgørelse nr. 240 af 13. marts 2019 af lov om naturbeskyttelse.

² Bekendtgørelse nr. 1595 af 6. december 2018 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

Bilag 2: Klagevejledning

Kystdirektoratets afgørelse kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Klagefristen udløber 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentliggjort på vores hjemmeside, regnes fristen dog altid fra offentliggørelsen. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.

Klageberettigede er, jf. naturbeskyttelseslovens § 86:

- adressaten for afgørelsen
- ejeren af den ejendom, som afgørelsen vedrører
- offentlige myndigheder
- en berørt nationalparkfond oprettet efter lov om nationalparker
- lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen
- landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø
- landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige, rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser.

Der klages via Klageportalen, der kan findes på www.naevneneshus.dk, eller alternativt på www.borger.dk og www.virk.dk. Der logges ind med NEM-ID. Klagen sendes gennem Klageportalen til den myndighed, der har truffet afgørelsen. En klage er indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden i Klageportalen.

Det koster 900 kr. for privatpersoner og 1.800 kr. for virksomheder og organisationer i gebyr at indgive en klage. Betaling foregår via Klageportalen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet skal som udgangspunkt afvise en klage, der kommer uden om Klageportalen, hvis der ikke er særlige grunde til det. Hvis man ønsker at blive fritaget for at bruge Klageportalen, skal man sende en begrundet anmodning til Kystdirektoratet. Kystdirektoratet videresender herefter anmodningen til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som træffer afgørelse om, hvorvidt anmodningen kan imødekommes.

Fristen for eventuelt søgsmål ved domstolene er 6 måneder, jf. § 88, stk. 1, i naturbeskyttelsesloven.